

Моята заповѣдь, всичко ще се опълчи противъ тебе“. Че това е фактъ, свидѣтелствуватъ двѣтъ дървета, за които се говори въ Писанието: дървото на живота“ и „дървото за познание доброто и злото“. Ако бихъ се спрѣлъ да обяснявамъ, какви сж тия дървета, бихъ се отвлякалъ много; това ще оставя за друга бесѣда. Тия две дървета въ рая бѣха живи, интелигентни, имаха извѣстна сила, извѣстни качества въ себе си. И каза Господъ на първия човѣкъ: „Въ дървото на познание доброто и злото се крие голѣма опасностъ, и, въ който день посегнешъ на него, ще изгубишъ всичко — елементитѣ, скрити въ това дърво, не сж за тебе, ти не си достатъчно силенъ за да ги владѣешъ. Въ бъдаще може да ги изучишъ, но за сега ще се ползувашъ отъ всички други дървета, отъ всѣко нѣщо въ живота, но не и отъ дървото за познание доброто и злото“.

Нѣма да се спрамъ да говоря за дълбокитѣ причини, които подбудиха Адама да прѣстѣпи божествената заповѣдь. Нѣкои проповѣдватъ, че трѣбва да имаме вѣра. Дѣйствително, вѣра е необходима, било положителна или отрицателна; тя е основа въ живота, безъ нея животъ неможе да съществува. Съществата, колкото малки и да сж, като започнитѣ отъ микроскопичнитѣ и дойдете до най-висшитѣ, всички иматъ вѣра. Но каква е тѣхната вѣра? Единъ безвѣрникъ казва: „Азъ не вѣрвамъ въ Бога“, но същеврѣменно това негово твърдение показва, че той вѣрва въ нѣщо: той вѣрва, че нѣма Богъ, значи пакъ трѣбва да вѣрва. Бихъ желалъ да видя какъ човѣкъ може да стане съвсѣмъ бѣзъ вѣра, да не вѣрва и въ